

Parròquies 3 viles

Diumenge de Rams (C) 10 d'Abril de 2022 – Núm. 20

Lauda Jerusalem. Després de dos anys tornarem a viure una Setmana Santa amb tots els Oficis i els actes de pietat propis d'aquests dies sants. És un motiu de gran goig. Viure un *Tridu Pasqual* complet és una experiència única i inoblidable. Quants moments, quantes gràcies, quantes oportunitats perquè el Bon Déu ens parli, ens commogui, ens converteixi i finalment ens divinitzi. Obrim-nos a la gràcia, responguem a la crida de Crist i de la seva Església. Sortim a la trobada d'Aquell que ve a fer noves totes les coses.

“Portals, alceu les llindes; engrandiu-vos, portalades eternes, que ha d'entrar el rei de la glòria!”. «A l'antiga litúrgia del diumenge de Rams, el sacerdot, en arribar davant del temple, cridava fortament amb l'asta de la creu de la processó a la porta encara tancada, que tot seguit s'obria. Era una bella imatge per il·lustrar el misteri de Jesucrist mateix que, amb la fusta de la seva creu, amb la força del seu amor que s'entrega, ha trucat des del costat del món a la porta de Déu; des del costat d'un món que no aconseguia trobar l'accés a Déu. Amb la creu, Jesús ha obert de bat a bat la porta de Déu, la porta entre Déu i els homes. Ara ja és oberta. Però també des de l'altra banda, el Senyor crida amb la seva creu: crida a les portes del món, a les portes del nostre cor, que amb tanta freqüència i tan gran nombre estan tancades per a Déu. I ens diu més o menys el següent: si les proves que Déu et dona de la seva existència en la creació no aconseguen obrir-te a ell; si la paraula de l'Escriptura i el missatge de l'Església et deixen indiferent, aleshores mira'm a mi, al Déu que pateix per tu, que pateix personalment amb tu; mira que pateixo per amor a tu i obre't a mi, el teu Senyor i el teu Déu». (Benet XVI, Homilia Diumenge de Rams, 1-4-2007).

Miraran el que van traspasar. «Què seria de nosaltres si no tinguéssim l'ocasió anual de celebrar la Pasqua? No sóc el mateix que l'any passat i, per això, viure la Pasqua no és repetir una cosa pretèrita, sinó aprofundir en el misteri infinit que se'm presenta de nou: contemplar l'amor redemptor del Cor de Crist que bateja per mi, deixar que Crist carregui amb el pes del meu pecat per alleugeriment meu, “mirar el que traspassem”, que no és un pur veure, sinó una mirada de fe, de reparació i d'amor, i, al cor de la Vetlla Pasqual, ser divinitzat en renovar les promeses baptismals. La Quaresma tenia una meta concreta, el cim estava clar: tot convergeix al Crucificat i al seu Cor traspassat, símbol de l'amor, seu de la redempció, font de la vida divina (“va brotar sang i aigua”). El Cor de Crist roman obert i ens convida a penetrar a les seves profunditats; això vol dir penetrar en la intimitat de Crist mitjançant l'amor i fixar la nostra contemplació a la ferida oferta a la nostra mirada de fe: “miraran a qui van traspasar”». (Pablo Cervera, Editorial Revista Magnificat, núm. 17).

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Horaris de Setmana Santa. Els trobareu en folletons en les diferents parròquies. També a la web parroquial parroquies3viles.com i en el portal d'horaris de missa misas.org

	HORARIS MISSA								
	DURANT L'ANY: Del 1r Diumenge d'Octubre al 1r Diumenge de Juny								
	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes							10:00*		10:00*

* castellà | ** bilingüe

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n i 4rt Divendres, de 10-19 h. | St. Vicenç: Divendres de 19-20 h.
Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes, tel. 617 817 373 | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759
santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

Lauda Jerusalem. Después de dos años volveremos a vivir una Semana Santa con todos los Oficios y actos de piedad propios de estos días santos. Es un motivo de gran gozo. Vivir un *Triduo Pascual* completo, es una experiencia única e inolvidable. Cuántos momentos, cuántas gracias, cuántas oportunidades para que el Buen Dios nos hable, nos conmueva, nos convierta y finalmente nos divinice. Hábramonos a la gracia, respondamos a la llamada de Cristo y de su Iglesia. Salgamos al encuentro de Aquel que viene hacer nuevas todas las cosas.

“¡Portones!, alzad los dinteles, que se alcen las antiguas compuertas: va a entrar el Rey de la gloria”. «En la antigua liturgia del domingo de Ramos, el sacerdote, al llegar ante el templo, llamaba fuertemente con el asta de la cruz de la procesión al portón aún cerrado, que a continuación se abría. Era una hermosa imagen para ilustrar el misterio de Jesucristo mismo que, con el madero de su cruz, con la fuerza de su amor que se entrega, ha llamado desde el lado del mundo a la puerta de Dios; desde el lado de un mundo que no lograba encontrar el acceso a Dios. Con la cruz, Jesús ha abierto de par en par la puerta de Dios, la puerta entre Dios y los hombres. Ahora ya está abierta. Pero también desde el otro lado, el Señor llama con su cruz: llama a las puertas del mundo, a las puertas de nuestro corazón, que con tanta frecuencia y en tan gran número están cerradas para Dios. Y nos dice más o menos lo siguiente: si las pruebas que Dios te da de su existencia en la creación no logran abrirte a él; si la palabra de la Escritura y el mensaje de la Iglesia te dejan indiferente, entonces mírame a mí, al Dios que sufre por ti, que personalmente padece contigo; mira que sufro por amor a ti y ábrete a mí, tu Señor y tu Dios». (Benedicto XVI, Homilia Domingo de Ramos, 1-4-2007).

Mirarán al que traspasaron. «¿Qué sería de nosotros si no tuviéramos la ocasión anual de celebrar la Pascua? No soy el mismo que el año pasado y, por eso, vivir la Pascua no es repetir algo pretérito, sino profundizar en el misterio infinito que se me presenta de nuevo: contemplar el amor redentor del Corazón de Cristo que late por mí, dejar que Cristo cargue con el peso de mi pecado para alivio mío, “mirar al que traspasamos”, que no es un puro ver, sino una mirada de fe, de reparación y de amor, y, en el corazón de la Vigilia Pascual, ser divinizado al renovar las promesas bautismales.

La Cuaresma tenía una meta concreta, la cima estaba clara: todo converge en el Crucificado y en su Corazón traspasado, símbolo del amor, sede de la redención, fuente de la vida divina (“brotaron sangre y agua”). El Corazón de Cristo permanece abierto y nos invita a penetrar en sus profundidades; esto significa penetrar en la intimidad de Cristo mediante el amor y fijar nuestra contemplación en la herida ofrecida a nuestra mirada de fe: “mirarán al que traspasaron”. (Pablo Cervera, Editorial Revista Magnificat, núm. 17).